

[Boligministeren.]

løsning af boligproblemerne, som fremkom fra 5 organisationer, idet det havde til formål at klare nybyggeriets pris i den periode, hvor den virkede høj i forhold til det øvrige lejeniveau — er det rimeligt, at det ved en sådan overgangsordning sikres, at der ikke ved bortfald sker en pludselig ændring, men at der finder en aftrapning sted over en årrække.

Hvad angår afgiften i de sociale selskaber, er vurderingerne naturligvis forudsætningen for fastsættelsen af denne. Det er en afgift, der skal beregnes, men man skal have et grundlag for beregningen for de enkelte lejligheder også efter kvalitet som i det øvrige byggeri. Når hr. Kai Moltke stadig væk taler om markedsværdien, der skal vurderes til, og siger, at en rimelig og reel lejeværdi må være markedsprisen, så vil jeg understrege, at der er ikke tale om at vurdere til en markedspris, men til en brugsværdi. Det er klart, at der må fastsættes kriterier for, hvordan denne brugsværdi findes, men jeg kan oplyse, at man i England i en ordning fra 1965 netop har gennemført vurderinger med den opgave at fastsætte lejlighedernes værdi til det, vi her kalder en reel lejeværdi, altså brugsværdien.

Hr. Niels Westerby nævnte spørgsmålet om en forkortelse af afdragstiden; det er en tanke, som jeg mener man meget vel kan tage ind i kommende drøftelser om hele finansieringsproblemet. Vi har haft siddende et udvalg under boligministeriet, der har foretaget en undersøgelse af, hvad det ville betyde, hvis man som led i en hurtigere opsparing, altså en hurtigere afdragsordning, gennemførte kortere perioder for en del af realkreditte, og jeg vil tro, at det materiale, der foreligger, kunne danne grundlag for, at man måske nok på visse områder kunne finde frem til en kortere løbetid for obligationer.

Derimod kan jeg ikke give hr. Niels Westerby ret i, at vi bør opgive vurderingerne. Jeg tror, at vi med vurderingerne imødekommer et ønske fra de lejere, der nu skal have lejeforhøjelser, om, at det sikres, at forhøjelserne foregår ud fra et reelt grundlag, og omkostningerne ved den engangsvurdering, der skal finde sted, mener

jeg ikke kan være væsentlige, når det drejer sig om at få løst en så vigtig opgave.

Når hr. Niels Westerby siger, at parcelhusene er ladt i stikken, er det i hvert fald ikke rigtigt. Hvis vi ved den løsning af boligproblemerne, der her er tale om, med de midler, der skaffes frem til boligsektoren, og ad andre veje får renten ned på obligationsmarkedet, vil jo lige så vel parcelhusenes bygherrer som andre bygherrer få nytte deraf.

Jeg må i øvrigt understrege, at jeg er enig med hr. Axel Ivan Pedersen i hans betragtning, at et udvalgsarbejde nu må i gang, og jeg håber ligesom hr. Axel Ivan Pedersen, at dette udvalgsarbejde må medføre, at til slutningen til den forligsskitse, der her foreligger, bliver endnu bredere, end selve forligsskitsens partier angiver.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 43) findes i tidenden sp. 1179, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 135).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Thestrup): Sammen med denne sag foretages de fire følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ejendomsskyld til staten.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 44) findes i tidenden sp. 1180, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 135).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.